

Αθήνα, 20 Μαρτίου 2014

**ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΣΑΤΕ
ΖΑΧΑΡΙΑ ΑΘΟΥΣΑΚΗ
ΣΤΟ ΦΟΡΟΥΜ «ΕΠΑΝΑΚΚΙΝΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ»**

Κυρίες και Κύριοι,

Πολύ συνοπτικά θα επιχειρήσω να περιγράψω τις θέσεις του Συνδέσμου μας που εκπροσωπεί περισσότερες από 900 εργοληπτικές επιχειρήσεις, τις κατά τεκμήριο σημαντικότερες του κλάδου, που κατά το παρελθόν πρόσφεραν υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, δημιουργώντας το πλήθος των υποδομών που έχει ανάγκη για να λειτουργήσει η οικονομία.

Στην παρούσα φάση, μετά από μια εξαετία καθολικής ύφεσης της οικονομίας, η χώρα μας χρειάζεται επενδυτικούς μοχλούς ανάπτυξης. Χρειάζεται εκείνες τις υποδομές, που θα έρθουν ν' αξιοποιήσουν όσες, με θυσίες του ελληνικού λαού, δημιουργήθηκαν κατά τα προηγούμενα χρόνια και προπαντός εκείνες που θα την ξαναβάλουν στο δρόμο της ανάπτυξης.

Η μακρόχρονη κρίση αλλά και οι αλληπάλληλες, κατά την άποψή μας, άστοχες αποφάσεις, είχαν ως συνέπεια την καταστροφή του 30% των κατασκευαστικών επιχειρήσεων και τον περιορισμό της συνεισφοράς του κλάδου στο, μόλις, 2% του ΑΕΠ. Παράλληλα η εκτόξευση της ανεργίας στον κλάδο είναι χωρίς προηγούμενο: Προ κρίσης, απασχολούνταν 400.000 εργαζόμενοι και σήμερα, με βάση τα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής, απασχολούνται μόλις 160.500, δηλαδή, περίπου, 240.000 εργαζόμενοι στις κατασκευές έχουν μείνει εκτός εργασίας.

Υπ' αυτή τη σκοπιά, η επανεκκίνηση των μεγάλων έργων και εν γένει των τεχνικών έργων σηματοδοτεί την εκ νέου ενεργοποίηση του εξόχως παραγωγικού κατασκευαστικού κλάδου της οικονομίας, που απορροφά τα κοινοτικά κονδύλια σε εξαιρετικά υψηλό ποσοστό και με εμφανή έργα και αποτελέσματα, ενώ επίσης αξιοποιεί το έργο και τα προϊόντα χιλιάδων άλλων ελληνικών επιχειρήσεων.

Οι αυτοκινητόδρομοι είναι αναμφισβήτητα άξονες της ανάπτυξης. Ωστόσο, για να λειτουργήσουν, ταυτόχρονα και να αποδώσουν τα προσδοκώμενα στο σύνολο της οικονομίας, χρειάζεται να γίνουν και πολλά άλλα έργα.

Ο ΣΑΤΕ επανειλημμένα έχει τονίσει ότι στο διάστημα που θα απαιτηθεί για την ολοκλήρωση των αυτοκινητοδρόμων, θα πρέπει να σχεδιαστούν και υλοποιηθούν μια σειρά από άλλα έργα. Για παράδειγμα, οι κάθετοι δρόμοι, οι συνδέσεις με τα λιμάνια και τα αεροδρόμια, καθώς και περιφερειακά έργα για τις βιομηχανικές και τουριστικές περιοχές.

Θα πρέπει να δούμε αυτές τις υποδομές της Χώρας, ως την απαραίτητη προϋπόθεση για την εκμετάλλευση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της κάθε περιοχής, αλλά και συνολικά της Χώρας, οι οποίες και θα οδηγούν σε μια συνολική και προπαντός στοχευμένη ανάπτυξη.

Θέλω, σ' αυτό το σημείο να ξεκαθαρίσω ότι ο ΣΑΤΕ πολλές φορές έχει τονίσει ότι «δεν θέλει έργα για τα έργα», απλώς και μόνο να βρει απασχόληση ο κατασκευαστικός κλάδος, αλλά θέλει έργα που θα εξυπηρετούν τη χώρα και το κοινωνικό σύνολο. Που θα δίνουν προοπτικές, που θα αυξάνουν τη συνολική παραγωγική ικανότητα της χώρας.

Με αυτό το σκεπτικό και στόχο, κατά την άποψή μας, θα πρέπει να τεθεί εκτός «μνημονίων» και οποιονδήποτε άλλων συμφωνιών, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων,

έτσι, ώστε, να αξιοποιηθεί για την ανάκαμψη και την επανεκκίνηση της οικονομίας. Άλλωστε, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είναι «εκ των ων, ουκ άνευ» για την απορρόφηση των κονδυλίων των Κοινοτικών Προγραμμάτων, τα οποία με κανένα τρόπο, σ' αυτή τη φάση που διέρχεται η χώρα, δεν πρέπει να χάσουμε. Άλλος δρόμος δεν υπάρχει.

Αλλά θέλουμε και προβάλλουμε διαρκώς κάτι ακόμη, το οποίο θεωρούμε εξίσου σημαντικό για το μέλλον: ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις σε όλο το φάσμα της επιλογής, του σχεδιασμού και της υλοποίησης των έργων, μεταρρυθμίσεις που θα συμβάλλουν σε διαμόρφωση ενός διαφανούς και ανταγωνιστικού περιβάλλοντος.

Ο ΣΑΤΕ κατά τα πρόσφατα χρόνια προσήλθε σε ατέρμονες συζητήσεις, με τεκμηριωμένες προτάσεις, με τους αρμόδιους τριών διαδοχικών κυβερνήσεων. Ελπίζαμε ότι κάτι θα γίνει, αλλά οφείλω να πω, πως απογοητευτήκαμε, αφού διαπιστώσαμε ότι τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις δεν είναι ο κατασκευαστικός κόσμος που τις φοβάται, αλλά πολλοί άλλοι.

Χαιρόμαστε που πλέον γίνεται διαβούλευση επι του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης που επιμελήθηκε η Ενιαία Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Συμβάσεων για το ενιαίο κανονιστικό και νομοθετικό πλαίσιο σύναψης δημοσίων συμβάσεων έργων προμηθειών και υπηρεσιών. Ο ΣΑΤΕ ανταποκρινόμενος στον θεσμικό του ρόλο στέκεται κοντά στην Πολιτεία ώστε να ολοκληρωθούν οι εν λόγω διαδικασίες διαβούλευσης με τις πιο γόνιμες προτάσεις και δεν είναι τυχαία η επιτυχής πρόσφατη ημερίδα που διοργανώσαμε στις 6/3/14 προς το σκοπό αυτό.

Η δική μας άποψη είναι πως δεν χρειάζεται «να διυλίζουμε τον κώνωπα», ούτε καν να εφευρίσκουμε δικές μας πρακτικές. Ζητάμε, επιτέλους, να συγχρονίσουμε τα βήματά μας με την υπόλοιπη Ευρώπη, άρα να προσαρμόσουμε άμεσα και χωρίς υποσημειώσεις, το θεσμικό πλαίσιο παραγωγής των δημοσίων έργων στο αντίστοιχο κοινοτικό. Όσο δεν το κάνουμε, οι εταίροι μας θα μας αντιμετωπίζουν με καχυποψία και οι όποιες συζητήσεις μαζί τους θα μακραίνουν υπερβολικά, σε βάρος της χώρας μας.

Η ιστορία των αυτοκινητοδρόμων αποτυπώνει χαρακτηριστικά τι σημαίνουν καθυστερήσεις στην υλοποίηση των έργων.

Το «πάγωμα» των συγκεκριμένων έργων από το 2010, είναι γνωστό ότι προκλήθηκε από παράγοντες που δεν σχετίζονται με τον κατασκευαστικό κόσμο. Δείτε την ανυπαρξία απαλλοτριώσεων καθώς και την υπερβολικά μεγάλη καθυστέρηση στην μετακίνηση των δικτύων οργανισμών κοινής ωφέλειας και των εκτεταμένων αρχαιολογικών ερευνών.

Επιπλέον αυτών προστέθηκαν η δημοσιονομική κρίση με την απόσυρση της διαθεσιμότητας των τραπεζικών κεφαλαίων και η μείωση των κυκλοφοριακών ροών που ακύρωνε την χρηματοδοτική βιωσιμότητα των εν λόγω έργων.

Πιστεύουμε ότι η λύση που δόθηκε για την επανεκκίνηση των έργων ήταν η καλύτερη τη δεδομένη στιγμή, αφού τα συγκεκριμένα έργα η χώρα τα χρειάζεται, κι αυτό ουδείς μπορεί να το αμφισβητήσει. Έπρεπε να είχαν γίνει πολλά χρόνια πριν.

Αλλά, όπως προείπα, χρειάζονται και πολλά ακόμη. Το έλλειμμα σύγχρονων υποδομών και αρκετών περιφερειακών έργων στην Χώρα είναι μεγάλο. Χωρίς αυτά – που είναι η βάση της ανάπτυξης – κανείς άλλος παραγωγικός κλάδος δεν μπορεί να αποδώσει τις δυνατότητές του.

Κατά συνέπεια, όταν επιμένουμε πως πρέπει να δοθεί έμφαση στα δημόσια έργα, δεν το κάνουμε για να εξυπηρετήσουμε μονοδιάστατα το δικό μας συμφέρον, αλλά το συμφέρον όλης της χώρας.

Αν η χώρα βαδίζει σωστά, κι αν προπαντός αναπτύσσεται, τότε και εμείς θα αναπτυσσόμαστε. Κι όταν λέω «εμείς», εννοώ το σύνολο των παραγωγικών κλάδων αυτής της χώρας. Η κρίση, τουλάχιστον αυτό, μας έκανε να το συνειδητοποιήσουμε.

Σας ευχαριστώ.